

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Cur fulmina dicantur, ignes Dei?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Psal. 59. 6. gerat, ut fugiant à facie arcus peccatores, quos mauult metu, quàm pœnis coërcere. Quod si illi differunt, si nauigationem prorogant, & cum Accessao, lunam magis opportunam expectant, tardantque conuerti ad Dominum, & implent mensuram scelerum; tunc corusca tela, diu librata & rotata, mittit; in contumaces, aut eos, quorum Tartaro digna facinora, omni contumaciâ, sunt detestabiliora.

lib. VI. Tametsi enim fulmina, non Cyclopum manibus, sed in nube, ipsius naturâ industriâ, ad terram concutiendam, agrôsq; fertiliores faciendos, aliôsq; vsus fabricantur; censentur tamen meritò, è cœli armamentarijs promi. Vnde & *ignis Dei* appellantur; quia hic ignis est non solum à Deo, ut cæteri ignes, sed etiâ, quia de cœlo, & quia potentissimus, penetrantissimus, velocissimus, & maximè formidandus. Sæpe enim his armis utitur Deus, ad hostes suos subigendos. Siquidem, si insolentes fuerint, *aduocabit cœlum desursum: & terram discernere populum suum. Et annuntiabunt cœli iustitiam eius: quoniam Deus iudex est.* Sicut fuit, quando D. Maurilius fanum diuersis idolorum cultibus, dedicatum, nō procul Andegauo, videns, humanâ vi, excindi non posse, oratione impetrauit, ut, igne de cœlo labente, quidquid simulachrorum, & immūditia ibi erat, momento temporis abfumeretur. Tres pueros non tetigit omnino ignis; qui tamen incendit, quos reperit iuxta fornacem. Quod prodigium renouatum est, in Iphigenia Ægypti Æthiopum Regis filia.

Vide Lucret. lib. 6. Iob. 1. 16.

Psal. 49. 4.

Sur. Tom. 5. die 13. Septēb.

Dan. 3. 48.

Ea, D. Matthæi Apostoli colloquio, Christianorum numero addita, cum Christo virginitatem vouisset, & iam, constructo cœnobio, multis virginibus Deo pariter dicatis præesset, neque minis, neque blanditijs moueri potuit, ut Hirtacum paterni regni successorem acciperet maritum, æterni Regis se esse sponsam dicens, nec licere sibi, illo relicto, alteri nubere. Hirtacus, amore in furorem versò, Iphigeniam, cum toto cœtu, adeoq; etiam cum ipso monasterio, cōcremari iussit. Admoto igne, flamma virginalis pudicitia: vltix inde se auertens, in regiam proflit, quam, Hirtaco, cum vnico filio, vix euadente, funditus consumpsit. Hirtacum morbi impatientia, filium Hirtaci diabolus infessor interemit. Ita calido se, suôsq;, elemento defendit Deus, dum libidine æstuantem hostes vltus est, in quos flammam refluuit. Quid habet hic Momus, quid nasum

corrugat

corrugat Aristarchus? an, si ipse Deo Conditore rebellat, vult, vt ei etiam elementa non seruiant? Num adhuc ignem accusat, quia Satyro barbam aufert, eum intemperanter & stolidè ad osculum applicanti? At stipitem & stipulam lædit, aurum non lædit, sed ostendit esse aurum, quod spectabilius facit. Quemadmodum enim fulmen, & ferit reos, & defendit innocuos; ita & ignis reliquus est, velut anceps gladius, ad offendendum & defendendum vtrinque factus. Laurentios, Vincentios, Apollonias & Afras illustrat; Cræfos, & Didones in fumum soluit.

Nobili loco natus adolescens, Spoletanus, cui Pontiano nomen fuit, Antonino Imperatore, Fabiano præside, varijs modis, ad Christum abnegandum, tentatus & cruciatus, antè, quàm idolis thura offerret, seipsum ignibus obtulit. Ardentissimis igitur prunis inambulare adactus, ita fertur Fabianum allocutus: *Ecce, in nomine Christi, Dei mei, illæsus prunas tuas, ac veluti rosas calco. Tu, si Scauola es, vel in aquam feruentem manum tuam impone, & experire, num te Deus tuus Iuppiter sit à dolore ac læsione liberaturus.* Vssit hoc dictum tyranni superbiam, quæ furiosè inflammata, vim omnem in Martyrem effudit, iussitque eum, equuleo distentum, vngulis ferreis, toto corpore, dilacerari. Sed, vt videas, Deo, Deique seruis, omnes creaturas famulari, carnifices prius, quàm Martyris constantia, sunt fatigati. Quin innocens eius caro, vt à peccato, ita & à ferro integra permansit. Et, quod mireris, dum castissimum eius corpus, velut æneum lacerari non potuit, ipsa è ferro fabricata instrumenta, fracta fuerunt, ac dilacerata. Potuisset vti que etiam ipsum ferreum iniqui Iudicis pectus frangi, nisi crudelitas adamantina esset, atque omnem duritiem ferri superaret, & giganteo fastu, cum ipsa Numinis omnipotentia certaret. Projectus est ergo Pontianus in obscurissimi carceris tenebras; sed adfuere Angeli, qui, diuina luce caliginem dispulerunt. Producit iterum, & leonibus obijcitur epulandus. Sed & hæc belluæ, quantumuis fame rabidæ, Martyri pepercerunt, imò circumuolutatæ, non dubiè blandientes feritatem posuerunt. Retrahitur in vincula Pontianus, & viginti duos dies noctesque, absque cibo potuque, relictus, ostendit, hominem, *non in solo pane*, viuere. Cantans igitur ac Deum laudans repertus, in lecticam ferream astrictus, subiectoque vehem-

VII.
Ferrarius 19.
Ian.

Matth. 4. 4.